

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea individuală „Vladimir Dorogan”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Vladimir Dorogan” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de întreprinderea individuală „Vladimir Dorogan” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iulie 2015 de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă

La 16 februarie 2015, ÎI „Vladimir Dorogan” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, întreprinderea are ca obiect principal de activitate conform extrasului din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, fabricarea de articole de îmbrăcăminte din materiale textile.

În urma controlului fiscal prin metoda verificării operative la atelierul de croitorie privind respectarea legislației referitor la utilizarea mașinei de casă și control cu memorie fiscală, dreptul de a desfășura activitatea de întreprinzător, proveniența mărfurilor etc., Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul de control fiscal nr. 1-659788 din 04 noiembrie 2014, potrivit căruia s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Codul Fiscal și Regulamentului privind aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în

numerar, art. 17 alin. (1) al Legii contabilității și pct. 11, capitolul IV din hotărîrea Guvernului nr. 1068 din 20 octombrie 2000 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la recepționarea mărfurilor conform cantității și calității în Republica Moldova.

Susține că, la momentul vizitei fiscale, angajații întreprinderii, Dorogan Vladimir și Dorogan Alexandru nu s-au aflat în apartament, fiind prezentă doar Dorogan Olga, nefiind la acel moment salariată a întreprinderii, însă a fost obligată de reprezentanții pîrîtului să semneze actul de control enunțat.

Ca urmare a întocmirii actului de control enunțat, pîrîtul a emis decizia nr. 2122/3/10 din 25 noiembrie 2014, prin care i-a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 7 000 lei.

Menționează că, la 23 decembrie 2014 s-a adresat pîrîtului cu cerere - contestație, solicitînd anularea deciziei nr. 2122/3/10 din 25 noiembrie 2014, însă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.16 din 22 ianuarie 2015, contestația a fost respinsă.

De asemenea reclamantul a invocat că, la întocmirea actului de control fiscal, colaboratorii organului fiscal nu au luat în considerare că, întreprinderea colaborează numai cu agenții economici în baza contractelor privind achiziționarea îmbrăcăminte speciale, iar achitarea pentru marfa achiziționată se efectuează prin transfer bancar pe contul de decontare a întreprinderii, pentru care se eliberează facturi fiscale și nu vînzare în numerar a mărfii.

Afirmă că, întreprinderea nu are ca activitate comerțul și din acest motiv nu este necesară instalarea mașinei de casă și control.

Consideră că, actul de control și decizia contestată sunt ilegale, fiind emise în rezultatul aprecierii subiective și contrar legislației.

Cere reclamantul, anularea actului de control nr. 1-659788 din 04 noiembrie 2014 și deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2122/3/10 din 25 noiembrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și restituirea sumei de 7 000 lei încasată de pe contul întreprinderii.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iulie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎI „Vladimir Dorogan” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎI „Vladimir Dorogan” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către ÎI „Vladimir Dorogan” și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 14 ianuarie 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎI „Vladimir Dorogan” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea recursului a invocat încălcarea normelor de drept material, interpretarea eronată a legii, și anume, a prevederilor Legii contenciosului

administrativ și Regulamentului cu privire la aplicarea mașinelor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998.

Recurentul exprimîndu-și dezacordul cu hotărîrea primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Astfel, recurentul a susținut că, Dorogan Olga, care se afla la sediul întreprinderii, a fost obligată să semneze actul de control fiscal, ceea ce este inadmisibil, deoarece dînsa la momentul întocmirii actului nu era angajată la întreprindere, neavînd împuterniciri, iar prin urmare, semnătura ultimei nu are putere juridică.

Totodată a menționat că, nu au fost vîndută marfa și nu s-a primit nicio sumă de bani de la colaboratorii fiscali, fapt confirmat și în ședința primei instanțe.

Suplimentar a indicat că, instanțele de judecată nu au luat în considerare că, potrivit anexei nr. 9 din Regulamentul cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998, unul din genurile de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și control sunt activitățile pentru care sistemele de evidență și gestiune computerizată asigură emiterea facturilor fiscale pe hîrtie specială cu semne de protecție, imprimînd seria și numărul facturii fiscale din diapazonul atribuit de IFPS, care îndeplinesc și funcția bonurilor de plată (achitare în numerar).

Consideră că, neavînd ca activitate comerțul, fapt confirmat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2013, activînd doar cu agenții economici în baza facturilor fiscale, instalarea mașinei de casă și control nu este necesară, iar întreprinderea nu a săvîrșit acțiuni pentru care a fost sancționată.

Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat recunoașterea acestuia ca inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de ÎI „Vladimir Dorogan” urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Vladimir Dorogan” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de ÎI „Vladimir Dorogan” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Vladimir Dorogan” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de întreprinderea individuală „Vladimir Dorogan”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi